

1937-03-30

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Det vides ikke, hvem Lars/Lasse

Taanings bror, svigerinde og dennes

veninde var. Gurli, "Krastine", Kat.

Sørensen, Eggert og Franzen kendes

heller ikke.

Det er uklart, hvem det er, som

Johanne C. Larsen omtaler som "ens

Svigerson". Selv havde hun ikke i 1937

en svigersøn. Det vides ikke, hvad Ina

Goldschmidts barn/Astrid Warbergs

barnebarn hed.

Sechendorf er Karl Zeckendorf, som

var en jødisk øjenlæge. Janna Schou,

Astrid Warbergs datter, var i et

kærlighedsforhold til ham, indtil han

blev ført til koncentrationslejren

Sachsenhausen og myrdet.

Mentioned people:

Daisy Berg

Else Birgitte Brønsted

Louis Golding

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Andreas Larsens kone

Thomas Mann

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Christine Swane

Lars Swane

Lasse Taaning

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Karl Zeckendorf

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0803

Trykt udgave:
nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet i brevet:]

d. 30te Marts. 37.

Kæreste lille Dis!

Nu kommer saa det lovede Paaskebrev, men selve Paasken er da glidt hen for mig uden Brevskr. til dig. Jeg skyldte Bibbe saa rent ukristeligt og skrev et kæmpebrev til hende – og sløj er man jo efter den store Slagte- og Paaskegøren – du. Jeg havde bestilt Kone til Tirsdag, hun kunde først Onsdag og da kom der Bud, at hun ikke kom p. Gr.a. Sygdom i Hjemmet. Der stod jeg! men hang saa i alene og da det kun var en lille Gris gik det jo. Mon I fik Slagtemaden i nogenlunde Tid? Helligdagene kom jo lidt paa tværs ved Forsendelsen [”ved Forsendelsen” indsat over linjen]. De to første Helligdage havde vi fremmede. Lasse Taaning m. Broder, Svigerinde og dennes Veninde – en henrivende Københavnerinde som studerer Medicin; vi kender hende godt; hun var her baade Palmesøndag og om Onsdagen, samt altsaa Skærtorsdag m. Taanings. Den Onsd. da jeg stod alene m. Slagtingen fik jeg altsaa fremmede – Daisy og Gurli – jeg var ikke videre gæstfrit indstillet da jeg midt i det hele maatte lave an med Kaffe og Underholdning. Langfredag kom den goe Elle i dejligt Vejr; kom lige til Kaffe og blev til Aftensm. Og Aft.kaffe, saa vi fik en god Passiar Hun og Agraren kan efterhaanden helt godt sammen, jeg kunde mærke, at Agr. var glad ved at se hende? Søde Dis – hvor det gjorde mig ondt, at det Brev fra Elle berørte dig pinligt. Men jeg var da heller ikke inviteret og vidste slet ikke, at Elle var derovre før senere, men derfor glæder jeg mig da alligevel over at høre om lille Mudis Lykke. At du sørger over ikke at være i Kontakt med dine søskende, kan jeg da saa udmærket forstå, men naar Tingene er, som de er, vilde det da have været mere forbavsende, om du var bleven bedt; end at du ikke blev bedt. Det berører ogsaa mig i mit Forhold til dem, idet jeg jo aldrig kan frigøre mig for lidt Bitterhed imod dem, naar jeg tænker paa deres Udelukkelse af dig – jeg taler aldrig til Elle om dig; hun læser alle mine forsk. Breve, naar vi ses, men aldrig fra dig, og jeg har heller ikke i Sinde at fortælle om den Sallinge-Tur, men tænk saa vidste hun det skam, og ved du hvor fra? gennem lille ”Krastine” og Kat Sørensen; du havde ringet til hende nede fra Franzen. Maaske det er en smaalig Tankegang af mig, men alt det morsomme og interessante jeg faar fra dig gen. dine Breve vil jeg beholde for mig selv; hvis Elle spurgte til dig, var det måske noget andet. - - De to sidste Helligdage saa vi ikke et Menneske. Jeg tror Agraren og Tinge følte det lidt ensomt, jeg nød det i fulde Drag. Jeg havde sørget godt for deres Forplejning – Påskedag en lækker Æblekage m. Flødeskum – og saa en Lagkage til alle Kafferne.

2 Hvilket imponerende Paaskegilde, I skulde have! Kan I nok sidde 8 i Jannas lille Stue; jeg glæder mig til at høre om Forløbet. I har egentlig meget altid – Gæster og kommen ud, kan du nok holde til det? Du har slet ikke skrevet om, hvordan dit Hvileophold hjalp dig. Var det ikke surt at komme i Gang igen? S.u. – jeg mener om dit Befindende? Nerverne? – Man skulde virkelig tro, at Citronerne hjælper. Jeg tager altsaa baade Medicin og Citronsaft hver Dag og har ikke haft Anfald siden Fredag før Palmesøndag. Hænderne er ogsaa mindre stive og smertende om Morgen – naa, det er jo lige meget, naar jeg bare må være fri for Anfaldene, som gør mig uarbejdsdygtig. Jeg tror ikke det er Gigt – de Anfald. Gurli sagde, at der var en Sygdom, som bestod i at Blodet har svært ved at komme gennem Aarerne (populært sagt, vel) og saa voldte store Smerter. Jeg har egentlig troet det var Arterieforkalkning og det kan jo ikke kureres. Hvor kunstigt, hvis du og jeg har opfundet Lægemedel mod den Sygdom – men man skal jo ikke slå den Slags fast, andet kan jo have spillet ind. Til Lykke med dit Øre! hvor var det dog dejligt! Tænk om Dedde, som jo menes at ville blive stokdøv med Tiden, kunde faa en lignende Overraskelse.

Hvis du kan faa Mod til at gaa op og faa det ["t" i "det" overstreget] Polyper ud, saa vil det sikkert hjælpe meget paa dit Almenbefindende. Hvor jeg kan forstaa, at du flygter fra den Radio, vi har da kun Telefon-Radio og jeg dyrker den aldrig; Foredragene kan maaske være interessante nok, men man kan da aldrig høre et til Ende uden Afbrydelse, saa mister man Traaden og irriteres; og al Musik synes jeg, lyder modbydelig. Men en Højttaler! Ja, saaa er jo egentlig Hjemmet spoleret, som Hjem betragtet. Nej, det er da en Djævelens Opfindelse. Men Størsteparten af Menneskene er jo lyksalige.

Du skriver om et Hørespil – det har du aldrig fortalt mig om (dette sidste var sagt med Bebrejdelse i Stemmen) du skriver, at det ikke er efter min Verdensanskuelse! Men søde Dis, kender du den? Saa fortæl mig den dog, for det er saadan en sær Fornemmelse ingen at have, det tror jeg heller ikke Far havde; jeg har altid tænkt ham spejdende efter en Livsopfattelse – el. ret. Verdensanskuelse, men aldrig være i Stand til at føle den Overbevisning om de Ting, "som ikke ses", som du F.eks. har saa let ved at føle, og som vel ogsaa er det bedste; men det maa vel være et Spørgsmaal om forskellige Naturer. Tror du ikke. Men derfra og saa til ikke at interessere sig for intellektuelle Ting er dog et Spring

3. Onsdag d. 31. Her har du mig igen. Jeg er kommen i Tanker om, at jeg ikke vil sende dette Brev, før jeg hører fra dig (Kvittering for Slagtemaden) saa vi da en Gang kan komme ud over den Krydsning, i vor Brevskrivning,

men maaske tænker du det samme at du vil have mit lovede Paaskebrev inden du skriver. Det er ligesaa baade med Manse og Bibbe; vi kan bære os ad hvordan vi vil, saa krydses Brevene, der maa være noget, der ligger hos mig for Tiden. Nu maa jeg fortælle dig om i Går Tinges Fødselsdag; hans 30 årige! Den havde Dagen igennem været yderst stilfærdig; dog Posten bragte en Del. Fra Marie 10 Kr. (!) et Hynde til hans Plads paa Bænken samt Chokolade; fra Uglen og Lasse Cigaretter og et Bælte; Kort fra Manse; fra Bibbe baade Kort og Brev, indeholdende en Pengeseddel (10 Shilling) saa der var jo Højvande. Saa om Aftenen, da jeg lige skulde til at [et overstreget bogstav] skænke Chokoladen kom en Bil. Du ved ikke, hvor jeg blev glad, jeg troede ikke de (Pufs) huskede hans Fødselsdag – hvad de da heller ikke havde gjort, men den goe Elle havde arrangeret, ringet og gjort an; Resultatet: Puf, Else og med dem Lasse Taaning, alle med Gaver ogsaa fra Elle. Godter, Cigarer, en pragtfuld Skjorte [”en pragtfuld Skjorte” indsat over linjen] Appelsinmarmelade og en dejlig Bog fra Las af Louis Golding: Magnolia Stræde. Kender du den? en vældig tyk en jeg glæder mig meget til den.

Vi havde en dejlig Aften ved Chokoladebordet, - Gallop Kringle og Lagkage – og de fortalte om deres Paasketur; de bliver jo altid saa stærkt beriget med Gæster, at det undertiden er dem for meget, saa de havde bestemt sig til at flygte i Paasken. Las, Puf og Else. De bilede til Jylland og Begyndelsen gik godt; men nord paa fik de Snestorm og Bilen gjorde tilmed Knuder (temmelig alvorligt endda) Puf, som havde en optrækkende Forkølelse, blev syg af de merfølgende Strabadser og de laa stille i Aalborg paa et ganske dejligt Hotel. Trods alt det, følte de sig forfriskede af Turen. Det er saa dejligt at se, som Else elsker Las; hun synes han er fuldkommen. Tænk hvad det betyder for Las, som selvf. uden at man mærker det, nærer de samme Følelser for hende, og som tilmed har de to Børn, som han paa sin stille Maade forguder. Er det ikke skønt at tænke paa, at Las i sin Alderdom har saa blide Kaar.

1-4-37 Du skrev i dit forrige Brev om Thomas Mann. Nej, jeg har ikke læst hans Svar til Universitetet, men vilde vældig gerne læse det; alt det, der foregår i Tyskland for Tiden, maa jo interessere os alle glødende og jeg vil meget gerne læse det, hvis du skiulde have det liggende som Udklip. Du har vel læst om Eggert, som de henrettede nu midt i Marts, fordi han var

4 Fredsven og Antinazist? Hvor længe skal alt det, som er en Skændsel for den hvide Race fortsætte. Og hvor længe skal ens Svigersøn synes, at det er ganske som det skal være? Du har aldrig svaret mig paa, om du fik noget at vide om Dr. Sechendorfs Penge. Ved Nus ikke det. Jeg synes, det

har sin Interesse at fastslaa, at deres infame Jødepolitik simpelthen er Røveri. De Jøder, som de kan faa fat i og som har Penge, piner de til døde i deres modbydelige Konzentrationslejre for derefter ganske rolig at tage deres Penge. – Det Tyskerne gør med Jøderne er jo egentlig ganske det samme som Italienerne gør mod Abessinerne om en under en anden Form. Jeg blev meget betaget, da Puf den Aften de var her og vi talte om engelsk Udenrigspolitik sagde at fordi det tidligere socialdemokratiske [”engelske altså” anført oven over linjen] havde undladt at ruste, kunde Italien uhindret foretage deres Røvertogt til Abessinien. Det syntes at være ubestrideligt. Og i saa Fald har vi Pacifister været med til Abes'.

Undergang. Du forstaar, England følte sig ikke stærkt nok til at tage Kampen – en eventuel Kamp – op m. Italien. Men der var jo Suezkanalens Lukning, som den eng. Højfinans ikke vilde gaa med til at lukke (saa burde Ministeriet hvis det vil forlange Prædiketet: hæderlig) være gaaet af – maaske kunnet nøjes med at true dermed. Naa – vi ved jo ikke alt hvad der foregaar i Downing Street. Deres Alfa og Omega er vel: Det eng. Imperium Det kunde mere mig at høre, hvad Axel mener om den Ting. Han interesserer sig vel for Udenrigspolitik – ja det maa jo enhver i disse Tider. Jeg har desværre ingen rigtig at tale med om det. Det er Morgenstund, jeg har Vaskekone og nu maa jeg i Gang med mit.

Dagen efter. Fredag. Ak hvilken Storm til mit stakkels Tøj; en Del blev tørt i Gaar. Af det senere udhængte tog jeg en Del ind ved Sengetid. Resten har blafret hele Natten og Regn fik vi, men nu er det tørt paa et Par Timer, hvis vi faar Tørvej. –

Nu sender jeg Brevet. Jeg tør vædde med at du har haft samme Tankegang, som jeg med at vente paa mit Brev for at undgaa at de krydser.

Tillykke med det lille nye Barnebarn! Men tænk, at du fik det at vide ad Omveje. Der har Sjums nu en Brist. Man kan sagtens skrive et Brevkort m. Blyant fordi man har faaet et Barn. - - Undskyld min Grundighed – men du tror vist, du en Gang har skrevet om et el. andet, der er sket for noget siden paa Axels Kontor. Var der en Palads-Revolution. Blev Direktøren afskediget S.u. Nu ikke mere, kæreste Dis uden de kærligste Hilsner til Jer alle tre med endnu en Gang de Tusinde af Tak for alt det lækre du sendte os.

Din Junge.

[Skrevet på hovedet øverst på sidste side:]

Elle sendte Julekort til din gamle Adr. Lindevej. Fik du det ikke? Saa maa Jeres Postvæsen da rigtig skamme sig

[Skrevet langs venstre margen på s. 4:]

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Jeg ser ved Gennemlæsning, at jeg har skrevet lidt for hvast mod vores skikkelige Telefo-radio, den generer mig da egentlig ikke meget
[Indsat i venstre margen s. 7:] S.u.

d. 30te Marti. 97.

Kæreste lille Leo!

Nu kommer saa det lovede Paaskebrev, men selve
Paasken er da gaaet hen for mig uden Brevske. Lid
dig. Jeg skyldte Billede saa rent ukristeligt og skrev
et Kampbrev til hende - og sloj se man jo efter
den store Slagte- og Paaskegøreman. Jeg havde bestilt
kom til Tirsdag, men kunde først Onsdag og da kom
den Bud, at hun ikke kom p. Gr. a. Sygdom i Hjemmet.
Der stod jo! men hvad saa i alene og da det blev
naar en lille Gris fik det jo. Man fik Slagte-
maten i nogenlunde Tid? Helligdagene kom
jo lidt paa ^{med Forundling} Thors, de to første Helligdage havde vi
ferie med. Lasse Traaning m. Broder, Frigjerinde og
dennes Veninde - en hennrivende Kædehammering,
som studerer Medicin, vi kendte hende godt, hun
var her naar Palmesøndag og nu Onsdagen, samt
altsaa Skærtorsdag m. Traaning. Den Aften da jeg stod
alene m. Plagtingen fik jeg ogsaa ferie med
- Daisy og Gerli - jeg var ikke videre godt frit ind-
skillet da jeg var i det hele maatte have en god
Kaffe og Underholdning. Lørdag kom den gode
Vejr, kom lige til Kaffe og blev til
Aften m. og Aft. Kaffe, saa vi fik en god Passie.
Linn og Agraren kom efterhaanden helt godt sam-
men, jeg kunde mærke, at Ag. var glad ved alle hendes
Lide Leo - hvad det gjorte mig aukt, at det Brev for-
tælle berørte dig paa lidt. Men jeg var da heller ikke

BB0903

invituet og vidste vel ikke, at Elle var de omtrent
for senere, men derfor glæder jeg mig da alligevel
over at høre om lille Mids. Lykke. At du
siger over ikke at være i Kontakt med din
Fætter, kan jeg da saa uden tvivl forstaa, det
vilde jeg være naturligt andet, men naar
Tingene er som de er, vilde det da have været
meget forbauser, om du var bleven beth,
end at du ikke blev beth. At berøre ogsaa
mig i mit Forhold til dem, idet jeg jo aldrig
kan frigive mig for lidt Bitterhed imod dem,
naar jeg tænker paa deres Udelukkelse af
dig - jeg taler aldrig til Elle om dig, men
læser alle mine første Breve, naar vi ses, men
aldrig fra dig, og jeg haaber heller ikke i Tiden
at fortælle om din Sallings-tur, men saak
saa vidste hun det Skam, og troet du lever
gennem lille "Krasline" og Kat Lorensen,
du haaber vist til hende net fra France.
Maaske det er en smaalig Tankegang af mig,
men alt det morsomme og interessante jeg
faar fra dig gennem dine Breve vil jeg beholde for
mig selv, hvis Elle spørger til dig, var det ma-
ske noget andet. - De to sidste Helligdage saa
vi ikke et Menneke. Jeg tror Agreen og Tunge
faldt det lidt usant, jeg mistet det i fuld Drag.
Jeg haaber vist godt for dees Forplejning - Pashede
den lette Ablekage om Flødeskum og saa end
Lagkage til alle Rapperne.

2

Heleket improviseret Paaskegilde, Iobuch
brave! Kan I nok sitte 8 i januar till
Shue; j' glemmer mig til at leve an Fødslet.
I har egentlig meget atki - Gæster og kammer
ut, kan du nok haeldi til det? Du har
slet ikke skrevet noget an, hvordan dit
Heleket halt hjælper dig. Var det ikke svært
at komme i Gang igen? I. u. - j' mener an dit
Befindende. Menerne? - -

Man skuer virkelig Tro, at Citroner
lidelser. J' sagde allerede naar Medicin og
Citronsaft blev tagt, og har ikke haft An-
faet siden Fødsel, for Palmesøndag. Hænderne
er og saa mindre stive og smertede an Mapp
- naa, det er jo lige meget, naar j' har ma
naa fri for Anfaldene, som gør mig uer-
heljedsdygtig. J' tror ikke det er sigt - de Anfald.
Giulii sagde, at der var en Sygdom, som bestod i
at Blodet havde mistet sit at komme gennem
Aarerne (populært sagt, vel) og som naekte store
Smærter. J' har egentlig troet det var Arterio-
for kalkning, og det kan j' ikke kurere. Hvor
kænskejt, hvis du og j' har opfundet Sagemiddel
mod den Sygdom - men man skal jo ikke
slaa den Slag fast, andet kan j' have
spillet ind. Tildyktke med dit Øre! hvor
naa det da dejligt. Tænk an Hedde, som jo
mener at ville blive stakdov med Viden,
kunst. Jaa en lignende overaskelse.

3.

Onsdag d. 31. Her har du mig igen. Jeg er kommen
i Tanker om, at jeg ikke vil sende dette Brev, for jeg
hører fra dig (Rivallingen for Skagerrak) saa vidt
en Gang kan komme ud over den Krydsning, i det
Brevskrivning, men maaske tænker du det ogsaa
at du vil have mit lunde Paaskelov inden du
skriver. Det er ligesaa godt med Maase og
Bibbe, vi kan have os at hoorden vi vil, saa
Krydses Brevene, det maaske kan noget, der ligge
hos mig for Tiden. Nu maaske fortælle dig om min
Frygt Fødselsdag, haust 30 Aars! Her haust ogsaa
igenemmer noget yderst skæffardig; dog Postens
Lagte en Skel. Fra Marie 10 Kr. (!) et Stykke til
haust Plad paa Banken samt Chokolat; fra
Helen og Sasse Cigaretter og et Bille, Kort fra
Maase; fra Bibbe haust Kort og Brev, inden
haldende en Penny eddel (10 Shilling) saa der
var jeg Højvandt. Saa om Aftener, da jeg lige
skæffet til at skæffet Chokolaten Kan en Bille.
Du vet ikke, hvor jeg blev glad, jeg troede ikke de
(Paps) huskede haust Fødselsdag - hvad de de
bille ikke haust gjort, men der got alle haust
arrangeret, ringet og gjort om; Resultatet: Pap
Bille og met dem Sasse Taarnis, alle my. Sasse
og saa fra alle. Godt, Cigaretter, Appelsin, marmelade
og en degtig Dug fra Sasse og Sasse. Galding: Maaske
nalia Strø. Kender du den? en veldig tyk en
jeg glæder mig meget til den.

820803

Vi havde en dejlig Aften ved det røde slædebordet,
- Gallop, Kringle og Lægkage - og de fortalte om den
Paaskeløben. De blive jo altid saa stærkt berøjet
med Gaster, at det understøttede er dem for meget,
saa de havde bestemt sig til at flygte i Paasken-
dags, Puff og Else. De hiler til Jylland og Begyndelsen
af Turen gik godt; men Nord paa fik de Sne-
storm og Bilen gjordt til en Knude (Kunne-
alvorligt endda) Puff, som havde en optakket
Forkælelse, blev syg og de medfælgere Strabarer
og de lå stille i Aalborg paa et ganske dejligt
Hotel. Trods alt det, faldt de sig forpiskede af
Turen. Det er saa dejligt at se, som Else elskede
dette; men synes han er fredløs. Tank
hvad det betyder for dem, som selvf. uden at
man mærker det, være de samme Fællese
for hende, og som tilmed har de to Børn, som han
jo paa sin stille Maade forgyder. Er det ikke
skönt at tænke paa, at han i sin Alderdan
har saa lidt Naar.

14.97 Du skrev i dit forrige Brev om Thomas Mann.
Nej, jeg har ikke læst hans Svan til Universitetet, men
ikke voldig gerne læse det; alt det, der foregaa i Tysk-
land for Tiden, maa jo videnskabelig og alle gløttende og, ja,
altså meget gerne læse det, hvis du skulde have det
liggende som Udsklip. He har vel læst om Eggert,
som de heuretted mig med i Maarto, fordi han var

4

Fredvejg, Anti-raxid? Hvor længe skal det
saa li en Skandue for den brit Race fortsælle.
Og hvor længe skal ens Prigerson synes, at det er ganske
saa det skal vare? De har aldrig svaret mig paa,
om du fik noget at vide om Dr. Peckensens Penge.
Det hvis ikke det. Ja, synes, det har sin Interesse at
fastslaa, at deres infame pædopolitik simpel-
hen er Røveri. De pæde, som de kan faa fat i
og som har Penge, pincer de til Stik i disse madby-
delis Koncentration-lejre for de efter ganske tal-
at tage deres Penge. - Det tykkes vi end pæderne
er jo egentlig ganske det samme som Italienerne
vi med Albertinien om end under en anden Form.
Ja blev noget bekræftet, da Prof. den Aften de var her og
vi talte om engelsk Udvalgs politik, sagde at fordi
det tillige socialdemokratiske Ministerium
havde undlatt at ruste, kunde Italien u-
hindret foretage deres Røvertag til Albertinien.
Det synes at vare ubestrideligt. Og i saa Fald kan
altsaa vi Pacificke varet med til Albertinien.
gaa. De fortaar, England pæde sig ikke stædt
nok til at tage Kampen - en eventuel Kamp
- og m. Italien. Men der var jo Puer handle-
Lukning, som den eng. Højfinans ikke vil
gaa med til at lukke (Saa kunde Ministeriet
hvis det vil foretage Prædikatet: hadelig) var
gaaet af - maaske kunnet nøje med at true den
naa - vi vel jo ikke alle hva) der foregaa i Torr-
ning Street. Desuden og omme er vel: Det eng. Impirium.

840303
Alle smukke Julekort til den gamle Mr. Amdrup
Til du det ikke i saa mange Indbrevs du vil?
Klaarer sig?

Det kunde mere mig at hore, hvad Axel mener om
den Ting. Han indvender sig vel for Adwarijs-
politikke - ja det maa jo enhver i disse Tider.
Jeg har desuden ingen sigt at tale om! an det
Det er Morgens Tid, jeg har Vasketane og mit
maa jeg i Gang med mid.

Sagen elle. Fredag. Ak hvilken Storm til mit stakkels
Tøj, en hel del blev tørt i Gaar. Af det senere udslygte
tog jeg en del ind med Sengen. Resten var blafret hele
Natten og Regn fik vi, men vi er det tørt paa et
Par Timer, hvis vi paa Torveje. -

Vi sender dig Brevet. Jeg tror hadde mest at du
har haft samme Tankegang, som jeg med at
vende paa mit Brev for at vedgaa at de krydse.
Vild dykke med det lille nye Barnsbarn! Men
hark, at du fik det at vide at Brevet. Det
har Gjort mig en Brist. Man kan sagtens skrive
et Brevkort om. Betyant fordi man har faaet
et Barn. - - Undskyld min Grundigheit - men du
tro vist, du er Gang, kan skueet nu et el. andet, der
er sket for noget siden paa Axel's Kartor. Var der
en Palats-Revolution. Blev Direktøren afskediget
L. u. Vi ikke mere, kæreste des uden de
kærlige Stilsmer til jer alle tre med endnu en
Gang de Tusinder af Tak for alle det Læse
du sendte os.

Sin fange.